2.) Отпада сѧ свѣзката; като: дѣлъ сѫтъ, сѫтъ дѣлъ, (вмѣсто: дѣлъ ѥстъ сѫтъ.

3) Сказуемото —, въ въскликание, кога нѣщо изрича сѧ наглѣ; като: отъде! дойде! бѣрзо! Такъ и съвокупнѣ гласъ, кога е написанъ по горѣ; като: кѫде основа Петербургъ? Великій Петръ. т. е. основа Петербургъ.

§ 89. Подлежаще то и сказуемо то може да бѫдатъ прости, или сложни. Кога сѧ прости, подлежаще то изрѫтава единъ предметъ или събраніе отъ единородни предмети, а сказуемо то изрѫтава едно качество. Пакъ сложни когато, изрѫтаватъ нѣкои разни предмѣти или качества; като: (просто под. и просто сказуемо) наука сѫтъ полѣзни. (Сложно подл. и просто сказ.) наука и художества сѫтъ полѣзни. (Просто подл. и сложно сказ) наука сѫтъ полѣзни и нѫжни (Сложно подл. и сложно сказ) Наука и художества сѫтъ полѣзни и нѫжни.